

Skatteministeriet

7. juni 2020
J.nr. 2020 - 5171

Til Folketinget – Skatteudvalget

Hermed sendes svar på spørgsmål nr. 439 af 25. maj 2020 (alm. del). Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Rune Lund (Enhedslisten).

Morten Bødskov

/ Lise Bo Nielsen

Spørgsmål

Ministeren bedes redegøre for mulighederne for at forhindre, at hjælpepakker udbetales til danske virksomheder, der er kontrolleret (direkte eller indirekte) af aktionærer med base i skattelylande på EU's sortliste, ved i den relevante støttelovgivning at indsætte en misbrugs klausul svarende til den, der er fastsat i artikel 6 i direktivet om i skatteundgåelsesdirektivet, jf. følgende:

”Generel regel om bekæmpelse af misbrug

1. Ved beregning af støttebeløbet ser en medlemsstat bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, der er tilrettelagt med det hovedformål, eller der som et af hovedformålene har, at opnå en fordel, som virker mod formålet og hensigten med national lovgivning relevant for støtten, og som ikke er reelle under hensyntagen til alle relevante faktiske forhold og omstændigheder. Et arrangement kan omfatte flere trin eller dele.
2. Med hensyn til stk. 1 betragtes arrangementer eller serier af arrangementer som værende ikke reelle, i det omfang de ikke er tilrettelagt af velbegrundede kommercielle årsager, der afspejler den økonomiske virkelighed.
3. Hvis der ses bort fra arrangementer eller serier af arrangementer, jf. stk. 1, beregnes støttebeløbet i overensstemmelse med national ret.”

Svar

Skatteundgåelsesdirektivets artikel 6, der er implementeret i ligningslovens § 3, vedrører tilfælde, hvor arrangementer har opnåelse af en skattefordel som hovedformål eller et af hovedformålene. Bestemmelsen er derfor ikke direkte relevant i relation til hjælpepakkerne. Det bemærkes, at kompensation efter hjælpepakkerne kun udbetales i relation til aktiviteter, der er skattepligtige i Danmark, og at kompensationen også er skattepligtig her i landet.

Der gælder imidlertid et almindeligt EU-retligt princip om, at EU-retten ikke kan påberåbes, når der er tale om svig eller misbrug. Dette almindelige princip er bl.a. kommet til udtryk i EU-Domstolens domme i de såkaldte beneficial owner-sager, jf. bl.a. EU-Domstolens dom af 26. februar 2019 i de forenede sager C-116/16 og C-117/16, Skatteministeriet mod T Danmark og Y Danmark ApS, præmis 70-76.

Hvis en dansk virksomheds direkte ejer er en fysisk eller juridisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i et tredjeland på EU's sortliste, vil det udgøre et misbrug, hvis der f.eks. indsættes et selskab i et andet EU-land i koncernstrukturen med det specifikke formål at opfylde betingelserne for kompensation efter hjælpepakkerne. Det vil ikke være i strid med EU-retten at afskære kompensation, hvor det godtgøres, at der foreligger et sådant misbrug.

Der er i overensstemmelse hermed i § 4, stk. 9, i bekendtgørelse nr. 701 af 29. maj 2020 om en midlertidig lønkompensationsordning til virksomheder i økonomisk krise som følge af COVID-19 indsat en bestemmelse, hvorefter der ikke er adgang til lønkompensation, hvis en dansk virksomhed, der indirekte kontrolleres af en fysisk eller juridisk per-

son, der er skattemæssigt hjemmehørende i et land, som optræder på EU's liste over ikke-samarbejdsvillige skattejurisdiktioner, og der er blevet indsat mellemliggende selskaber i ejerskabsstrukturen mellem virksomheden og den pågældende fysiske eller juridiske person med opfyldelse af kompensationsbetingelserne som hovedformål eller et af hovedformålene.

Det bemærkes, at der ikke er tale om misbrug, hvor en fysisk eller juridisk person, der er skattemæssigt hjemmehørende i et land på EU's sortliste, indirekte ejer et dansk selskab gennem ejerskab af et selskab i EU/EØS, som indgår i en allerede eksisterende koncernstruktur.